

סולידריות

(Solidarité; Union De Juifs Pour La Résistance Et L'Entr'Aide, Ujre, סולידריות). ארגון חשאי שהקימו קומוניסטים יהודים בפריס באוגוסט 1940. הארגון דגל במדיניות מאוחדת, וביקש להצטרף לאיגוד 'אמלו', אך תנאיו נדחו. ואולם, בינואר 1941 סירב הארגון להצטרף לוועדה המתאמת של ארגוני הסעד (Comité De Coordination Des Oeuvres) (Israélites De Bienfaisance), מחשש שהגסטפו עתידה לכוון את מהלכיו. במאי 1941 החלו מעצרים בפריס וס', כמוהו כשאר הארגונים מסוגו, לא היה ערוך ומוכן לכך. אחרי פלישת הגרמנים לברית-המועצות ביוני 1941, החלה המפלגה הקומוניסטית הצרפתית לארגן מאבק חמוש, וס' פתחה במערכת חבלה בתעשייה. בעקבות המעצרים באוגוסט 1941 ופנייתו של דוד ברגלסון הושג איחוד זמני עם כמה מארגוני אמלו. ס' התנגד לאיז'יף (ראה (ה) 'אגוד הכללי של היהודים בצרפת'), שהחל לפעול בינואר 1942, וכינה אותו 'ארגון של משתפי-פעולה'. באותו חודש הקים ס' את 'התנועה הלאומית נגד הגזענות' (Mouvement National Contre Le Racisme) בתקווה להשיג עזרה ממקורות לא-יהודיים. ערב גירושי ההמונים ביולי 1942 הקים ס' את ה'גדוד השני' של הפרטיזנים. בעת גירושי ההמונים קרא הארגון ליהודים להתחבא, לא לעבוד למען התעשייה הגרמנית ולהצטרף למאבק האנטי-נאצי. עיתונות המחותרת של ס' היתה הראשונה שחשפה את ההשמדה בגזים. בקיץ 1943, כשנותר רק קומץ חברים לאחר רדיפות הגסטפו, העריך הארגון את מדיניותו מחדש, והקים את UJRE, 'איגוד היהודים למען רזיסטאנס ועזרה הדדית'. חוד החנית של הארגון החדש היו היחידות בדרום על קבוצות הלוחמים שלהן. המצע הרחב יותר של ס' והידיעות על ההתקוממות בגטו ורשה, תרמו לאיחוד ארגוני המהגרים במסגרת ה-Comité Général de Défens; (CGD; 'הוועד הכללי להגנה') באוגוסט 1943. בגוף החדש מלא ס' תפקיד מכריע באיחוד ארגוני המהגרים עם ה'קונסיסטוריה המרכזית של יהודי צרפת' ובהקמת ה'מועצה המיצגת של יהודי צרפת'. עם שחרור צרפת יכול היה UJRE לזקוף לזכותו את הצלתם של 900 ילדים. ואולם, הארגון שילם מחיר כבד – 120 הפרטיזנים שלו נהרגו ו-400 מחבריו נספו בגירושים.